

Svensk författningssamling

Korrigerad av Transportstyrelsen med anledning av ändringar i
SFS 2005:18 och 637, 2006:15, 2007:216 och 306, 2008:55, 731, och
1288, 2009:918, 1102 och 1374,

SFS 2004:865

Utkom från trycket
den 9 november 2004

Ändring till och med
den 1 januari 2010

Förordning om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m

utfärdad den 28 oktober 2004.

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Bestämmelser om kör- och vilotider samt färdskrivare vid vägtransporter finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85², och

2. rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter³.

2 § Denna förordning innehåller kompletterande bestämmelser till de rättsakter som anges i 1 §.

Förordningen innehåller även bestämmelser om förfarandet för kontroll av kör- och vilotider samt av färdskrivare på väg och i företags lokaler.

2 kap. Undantag

1 § Ett fordon som tas i bruk första gången före den 1 maj 2006 får vara utrustat med en färdskrivare enligt bilaga 1 till förordning (EEG) nr 3821/85 i stället för en färdskrivare enligt bilaga 1 B till förordningen.

2 § Artikel 5–9 i förordning (EG) nr 561/2006 och förordning (EEG) nr 3821/85 skall inte tillämpas på vägtransporter inom Sverige som utförs med

1. fordon som används eller hyrs utan förare av jordbruks-, trädgårds-, skogs-, uppfödning- eller fiskeriföretag för godstransporter inom ramen för företagens

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 35, Celex 32006L0022).

² EUT L 102, 11.4.2006, s. 1 (Celex 32006R0561).

³ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8 (Celex 31985R3821).

egen verksamhet inom en radie av högst 100 kilometer från den plats där företaget är beläget,

2. jordbruks- och skogsbrukstraktorer som används i jordbruks- och skogsbruksverksamhet, inom en radie av högst 100 kilometer från den plats där företaget som äger, hyr eller leasar fordonet är beläget,

3. fordon eller en kombination av fordon med en högsta tillåten vikt som inte överstiger 7,5 ton och som inom en radie av 50 kilometer från den plats där företaget är beläget transporterar material, utrustning eller maskiner som föraren använder i sitt arbete, förutsatt att körningen av fordonet inte utgör förarens huvudsakliga uppgift,

4. fordon som uteslutande används på öar som har en areal av högst 2 300 kvadratkilometer och som inte är förenade med landet i övrigt med broar, vadställen eller tunnlar öppna för motorfordon,

5. fordon som används för övningskörning och förarprov för erhållande av körkort eller yrkeskompetensbevis, förutsatt att fordonet inte används för kommersiell transport av gods eller passagerare,

6. fordon som används i samband med underhåll av avlopps-, översvämningsskydds-, vatten-, gas- och elanläggningar, underhåll och kontroll av vägar, insamling och bortskaffande av hushållsavfall, telekommunikationstjänster, radio- och TV-sändningar och pejling efter radio och TV-sändare eller mottagare,

7. fordon med mellan 10 och 17 sittplatser vilka uteslutande används för icke-kommersiell persontransport,

8. fordon som används för uppsamling av mjölk från bondgårdar och för återlämning till bondgårdar av mjölkbehållare eller mjölkprodukter avsedda för djurfoder,

9. fordon som används för transport av djuravfall eller djurkadaver som inte är avsedda som människoföda,

10. fordon som används för transport av levande djur från bondgårdar till lokala marknader och omvänt eller från marknader till lokala slakterier inom en radie på 50 km, samt

11. specialfordon som transporterar cirkus- och nöjesfältsutrustning.

3 § Transportstyrelsen får i enskilda fall besluta om undantag enligt de förutsättningar som anges i artikel 14 i förordning (EG) nr 561/2006 och artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 3821/85.

3 kap. Upphävd genom 2009:918

4 kap. Färdskrivarutrustning

Typgodkännande

1 § Transportstyrelsen är behörig myndighet enligt artikel 7, 8.4 och 9.2 i förordning (EEG) nr 3821/85 och skall i övrigt fullgöra de uppgifter som ankommer på Sverige i fråga om typgodkännande av färdskrivare, diagramblad och färdskrivarkort.

Installation och besiktning

2 § Transportstyrelsen är behörig myndighet enligt artikel 12.2 och 12.3 i förordning (EEG) nr 3821/85.

3 § Godkännande av verkstäder enligt artikel 12.1 i förordning (EEG) nr 3821/85 skall ske genom ackreditering enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll skall underrätta Transportstyrelsen om de ackrediteringar och återkallelser av ackrediteringar som beslutats enligt denna bestämmelse.

4 § Kontroller och besiktningar enligt avsnitt VI i bilaga 1 och 1 B till

förordning (EEG) nr 3821/85 skall utföras av en godkänd verkstad. Sådana intyg som avses i avsnitt VI, punkt 1 i bilaga 1 får utfärdas av en godkänd verkstad eller, i fråga om en ny enhet, av tillverkaren eller den som företräder denne.

5 § Besiktning av färdskrivarutrustning enligt avsnitt VI, punkt 3 b, i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 3821/85 i fråga om fordon registrerade i Sverige, skall utföras senast två år efter installation eller föregående besiktning av färdskrivaren enligt datum på färdskrivarens installationsskylt.

Om färdskrivarutrustningen inte genomgått en besiktning inom den tiden eller inom de tider som anges i avsnitt VI, punkt 3 a, i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 3821/85 eller i avsnitt VI, punkt 4, i bilaga 1 B till samma förordning får fordonet brukas endast

1. vid provkörning i omedelbart samband med reparation av färdskrivaren,
2. för färd kortaste lämpliga väg till en godkänd verkstad för reparation eller besiktning, samt
3. vid transport där färdskrivare inte krävs.

6 § Om färdskrivarutrustningen uppfyller kraven skall verkstaden byta ut installationsskylten. Om det finns brister i färdskrivarutrustningen skall installationsskylten tas bort och inte ersättas med någon ny. En borttagen installationsskylt skall förstöras.

Om färdskrivarutrustningen har brister får fordonet brukas endast vid sådana transporter som avses i 5 §.

5 kap. Färdskrivarkort

Allmänt

1 § Transportstyrelsen är behörig myndighet enligt artikel 14.3, 14.4, 15.1 och 16.3 i förordning (EEG) nr 3821/85 och skall i övrigt fullgöra de uppgifter som ankommer på Sverige enligt artikel 14.4 c och d.

Transportstyrelsen prövar också frågor om utfärdande av färdskrivarkort och frågor om återkallelse enligt 8 §. Omhändertagande enligt 9 § beslutas av polismyndighet.

2 § Enligt avsnitt I i bilaga 1 B till förordning (EEG) nr 3821/85 är

1. *förarkort*: ett färdskrivarkort som utfärdas till en viss förare och som kan identifiera föraren och gör det möjligt att lagra data om hans eller hennes aktiviteter,

2. *företagskort*: ett färdskrivarkort som utfärdas till en ägare eller en nyttjanderättsinnehavare av fordon som utrustats med färdskrivare och som gör det möjligt att identifiera företaget och att visa, överföra och skriva ut data som finns lagrade i en färdskrivare som detta företag har låst,

3. *verkstadskort*: ett färdskrivarkort som utfärdas till en tillverkare av färdskrivare, en montör, en fordonstillverkare eller en verkstad, vilket har godkänts och identifierar kortinnehavaren och gör det möjligt att prova, kalibrera eller överföra data från färdskrivaren,

4. *kontrollkort*: ett färdskrivarkort som utfärdas till en behörig kontrollmyndighet och som gör det möjligt att identifiera kontrollorganet och att få tillgång till data som lagrats i dataminnet eller på förarkortet för att läsa, skriva ut eller överföra data.

Giltighetstid

3 § Ett förarkort, ett företagskort och ett kontrollkort är giltigt i fem år. Ett verkstadskort är giltigt i ett år.

Ett färdskrivarkort som är omhändertaget eller återkallat gäller inte.

Innehav m.m.

4 § Den som kör ett fordon som är utrustat med en färdskrivare i enlighet med bilaga 1 B till förordning (EEG) nr 3821/85 skall inneha ett förarkort. Detta gäller dock inte den som kör ett fordon vid en transport där färdskrivare inte krävs.

Ett förarkort får inte lånas ut eller överlåtas till någon annan.

5 § Ett färdskrivarkort får inte användas för andra ändamål än som följer av förordning (EEG) nr 3821/85.

6 § Den verkstad, fordonstillverkare eller tillverkare av färdskrivare som erhållit verkstadskort skall upprätta en förteckning som för varje kort visar vilken montör som tilldelats kortet. Av förteckningen skall montörens namn och kortets nummer framgå. En montör får inte tilldelas mer än ett kort. Kortet får inte brukas av någon annan än den som antecknats i förteckningen.

7 § I artikel 16.3 i förordning (EEG) nr 3821/85 finns bestämmelser om återlämnande av förarkort som förstörts eller inte fungerar och om anmälan av förarkort som har stulits eller förkommit.

Om ett företagskort, verkstadskort eller kontrollkort har förstörts eller inte fungerar, skall innehavaren återlämna kortet till Transportstyrelsen. Om ett sådant kort har stulits eller förkommit skall innehavaren anmäla detta till Transportstyrelsen.

Återkallelse och omhändertagande

8 § Ett förarkort, ett företagskort eller ett verkstadskort skall återkallas om kortet har förfalskats, om det används av någon annan än den som kortet har utfärdats för eller om det har utfärdats på grund av oriktiga uppgifter eller falska handlingar.

Ett verkstadskort skall återkallas om verkstadens ackreditering enligt 4 kap. 3 § upphör.

9 § Ett förarkort, ett företagskort eller ett verkstadskort skall omhändertas om det på sannolika skäl kan antas att kortet kommer att återkallas med stöd av 8 § första stycket.

10 § Ett beslut om omhändertagande skall meddelas skyndsamt och delges den som kortet är utfärdat för. Beslutet och kortet skall inom 48 timmar skickas till Transportstyrelsen tillsammans med den utredning som har gjorts och uppgift om delgivning.

11 § Transportstyrelsen skall skyndsamt avgöra om färdskrivarkortet skall återkallas. Om återkallelse inte sker skall kortet omedelbart återlämnas till innehavaren.

12 § När ett förarkort har återkallats skall Transportstyrelsen sända den information om kör- och vilotider som lagrats på kortet till den som varit innehavare av kortet.

6 kap. Företagens kopiering och lagring av uppgifter samt förvaring av diagramblad

1 § I artikel 14.2 förordning (EEG) nr 3821/85 finns bestämmelser om hur ett företag skall förvara diagramblad och på begäran visa upp dem för en behörig kontrolltjänsteman.

I artikel 10.5 i förordning (EG) nr 561/2006 finns bestämmelser om hur ett företag skall kopiera och bevara uppgifter från fordonsenheter och förarkort samt på begäran göra uppgifterna tillgängliga för en kontrolltjänsteman.

2 § De uppgifter som har kopierats enligt 1 § andra stycket skall bevaras i oförändrat och sökbart skick i minst ett år från dagen för registreringen av uppgiften och på begäran göras tillgängliga för en behörig kontrolltjänsteman.

7 kap. Kontroller

Allmänt

1 § Med behörig kontrollmyndighet avses polismyndighet och med behörig kontrolltjänsteman avses polisman och bilinspektör.

2 § Kontroller skall ske regelbundet, både ute på vägarna och i företagens lokaler, på sådant sätt att de varje år täcker följande procent av arbetsdagarna för förare av fordon som omfattas av förordningarna (EG) nr 561/2006 och (EEG) nr 3821/85:

1. minst en procent från och med den 1 maj 2006,
2. minst två procent från och med den 1 januari 2008, och
3. minst tre procent från och med den 1 januari 2010.

Av de kontrollerade arbetsdagarna skall minst 15 procent avse kontroller på vägarna och 30 procent i företagens lokaler. Från och med den 1 januari 2008 skall kontrollerna på vägarna utgöra minst 30 procent och kontrollerna i företagens lokaler utgöra minst 50 procent av de kontrollerade arbetsdagarna.

Transportstyrelsen ansvarar för att det finns en enhetlig tillsynsstrategi för sådana kontroller.

3 § Behörig kontrolltjänsteman skall vara försedd med

- en förteckning över det som skall kontrolleras enligt 8 och 9 §§ samt, vid kontroll i företags lokaler, även det som skall kontrolleras enligt 12 §,
- utrustning för att kopiera, läsa och skriva ut uppgifter från den digitala färdskrivarens fordonsenhet och förarkort samt utrustning för att analysera sådana uppgifter eller sända uppgifterna till en central databas för analys,
- utrustning för kontroll av färdskrivardiagramblad,
- analysutrustning, med lämplig programvara, för att kontrollera och bekräfta digitala signaturer för uppgifter från den digitala färdskrivarens fordonsenhet och förarkort, samt
- analysprogram som kan ge en detaljerad hastighetsprofil för ett fordon före kontroll av färdskrivaren.

4 § Företag som är ansvariga för förare skall under ett år förvara de handlingar, förteckningar över resultat och andra relevanta uppgifter som de fått från tillsynsmyndigheterna och som gäller kontroller av dem i deras lokaler eller av deras förare vid vägkontroller.

5 § I fordonslagen (2002:574) finns bestämmelser om rätten att kontrollera ett fordonets färdskrivare samt om provkörning av fordonet vid sådan kontroll. Provkörning får ske även om det finns något hinder mot att bruka fordonet enligt denna förordning, förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter eller trafikförordningen (1998:1276).

Vägkontroller

6 § Minst sex gånger om året skall vägkontroller av förare och fordon som omfattas av förordningarna (EG) nr 561/2006 och (EEG) nr 3821/85 genomföras samtidigt i Sverige och minst en annan stat inom EES, varvid respektive kontrollmyndighet arbetar på sitt eget territorium.

Transportstyrelsen skall ansvara för samordning med behöriga myndigheter i andra stater inom EES och med Rikspolisstyrelsen i fråga om genomförande av sådana kontroller.

7 § Vägkontroller skall genomföras på olika platser när som helst och omfatta en så stor del av vägnätet att det blir svårt att undvika kontrollplatserna. Kontrollerna får inte baseras särskilt på följande förhållanden:

1. i vilket land fordonet är registrerat,
2. i vilket land föraren är bosatt,
3. i vilket land företaget är etablerat,
4. resans start- och slutpunkt, samt
5. typ av färdskrivare, analog eller digital.

8 § Vid vägkontroller skall följande kontrolleras.

1. Daglig körtid och körtid per vecka, raster, dygns- och veckovila samt diagrambladen för innevarande dag och de diagramblad som föraren använt under de föregående 28 dagarna eller de uppgifter för minst samma period som finns lagrade på förarkorten eller i färdskrivarens minne eller utskriften.

2. Färdskrivarens funktion samt eventuellt missbruk av utrustningen, diagramblad eller förarkort eller, i förekommande fall, att de handlingar som avses i artikel 16.2 andra stycket i förordning (EG) nr 561/2006 finns.

3. Sådan blankett som ska användas när en förare varit sjukskriven eller haft semester, eller när föraren under innevarande vecka eller under den sista dag som föraren kört under föregående vecka, har kört ett annat fordon som inte omfattas av förordning (EG) nr 561/2006.

Om situationen kräver det får kontrollerna koncentreras till ett specifikt kontrollmoment.

9 § Vid vägkontroller skall i förekommande fall även följande kontrolleras:

1. Fordonets hastighet under den period som avses i artikel 15.7 i förordning (EEG) nr 3821/85.

2. Fordonets momentana hastigheter som registrerats av färdskrivaren under högst de senaste 24 timmarnas användning av fordonet.

Kontrollen enligt första stycket 1 skall avse om eller vid vilka tillfällen fordonet under längre tid än en minut enligt färdskrivaren har överskridit den tillåtna hastigheten 90 kilometer i timmen för lastbilar med en totalvikt över 12 ton eller 105 kilometer i timmen för bussar med en totalvikt över 5 ton.

3. Att utrustning inte är installerad eller används i färdskrivaren som är avsedda att förstöra, dölja, manipulera eller ändra uppgifter eller att störa någon del av det elektroniska utbytet av uppgifter mellan färdskrivarens komponenter eller som hindrar eller ändrar uppgifter på ett sådant sätt före kryptering.

Kontrollen enligt första stycket 1 ska avse om eller vid vilka tillfällen fordonet under längre tid än en minut enligt färdskrivaren har överskridit den tillåtna hastigheten 90 kilometer i timmen för lastbilar med en totalvikt över 12 ton eller 105 kilometer i timmen för bussar med en totalvikt över 5 ton.

10 § Om det vid en vägkontroll av ett i Sverige registrerat fordon i en annan stat inom EES framkommer omständigheter som ger anledning att anta att föraren har begått en överträdelse som inte kan styrkas under kontrollförfarandet på grund av att nödvändiga uppgifter saknas, skall på begäran Transportstyrelsen bistå den behöriga myndigheten i den berörda staten vid utredningen av ärendet.

Kontroll i företags lokaler

11 § Kontroller i företagslokaler skall organiseras på grundval av tidigare erfarenheter från olika typer av transporter och företag. Sådana kontroller skall även utföras när allvarliga överträdelser av förordningarna (EG) nr 561/2006 och (EEG) nr 3821/85 har upptäckts vid vägkontroller.

Vid kontrollerna skall hänsyn tas till eventuell information från det organ som ansvarar för samordningen med den behöriga myndigheten i en annan stat inom EES om det berörda företags verksamhet i den staten.

12 § Vid kontroller i företagslokaler skall, förutom det som framgår av 8 och 9 §§, följande kontrolleras:

1. veckovila och körtid mellan dessa viloperioder,
2. tvåveckorsgränsen för körtid, samt
3. diagramblad, uppgifter och utskriften från fordonsenheter och förarkort.

Om en överträdelse upptäcks vid kontrollen, får företagets medansvar för andra aktörer i transportkedjan kontrolleras. Detta innefattar även kontroll av att transportavtalen är utformade på ett sådant sätt att reglerna i förordningarna (EG) nr 561/2006 och (EEG) nr 3821/85 kan följas.

En kontroll i företagets lokaler kan ersättas med en kontroll hos myndigheten av dokument eller uppgifter som begärts in från företaget.

13 § Vissa företag skall kontrolleras oftare och mer ingående än andra företag. Dessa kontroller skall baseras på det relativt stora antal överträdelser eller allvarliga överträdelser av förordningarna (EG) nr 561/2006 och (EEG) nr 3821/85 som har begåtts inom företagets verksamhet (riskvärdering).

8 kap. Utbyte av information

1 § Transportstyrelsen är behörig myndighet enligt artikel 22.2 och 22.3 i förordning (EG) nr 561/2006 och artikel 19.3 i förordning (EEG) nr 3821/85 och skall fullgöra de uppgifter som ankommer på Sverige enligt artikel 17.2 i förordning (EG) nr 561/2006.

2 § Rikspolisstyrelsen skall senast den 15 februari varje år förse Transportstyrelsen med de uppgifter som verket behöver för att kunna uppfylla sina skyldigheter enligt 1 § i fråga om artikel 17.2 i förordning (EG) nr 561/2006. Uppgifter om vägkontroller och kontroller i företagslokaler skall vara indelade i följande kategorier:

1. för kontroller på vägarna:
 - a) typ av väg, som kan vara motorväg, riksväg eller annan väg, samt vilket land det kontrollerade fordonet är registrerat i, och
 - b) typ av färdskrivare, analog eller digital,
2. för kontroller i företagslokaler:
 - a) typ av transportverksamhet, som kan vara internationella eller nationella transporter, passagerar- eller godstrafik, transporter som utförs för egen eller annans räkning eller mot betalning eller annan ersättning,
 - b) storleken på företagets fordonspark, och
 - c) typ av färdskrivare, analog eller digital.

Rikspolisstyrelsen skall samtidigt upplysa om hur många färdskrivare som har kontrollerats under det föregående året samt antalet konstaterade överträdelser mot ansvarsbestämmelserna i 9 kap. i denna förordning och vad dessa överträdelser bestått i.

3 § Uppgifter enligt artikel 22.2 i förordning (EG) nr 561/2006 och artikel 19.3 i förordning (EEG) nr 3821/85 skall utbytas den 1 maj och den 1 november varje år och även på särskild begäran av en stat inom EES. För detta ändamål skall Transportstyrelsen använda en enhetlig rapporteringsblankett som utarbetats av kommissionen.

9 kap. Ansvarsbestämmelser m. m.

1 § Till böter döms den som uppsåtligen hindrar eller försvårar en kontroll enligt denna förordning eller bryter mot artikel 15.8 i förordning (EEG) nr 3821/85.

2 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. lämnar oriktig uppgift i en ansökan om typgodkännande eller i ett intyg enligt 4 kap. 4 §, eller
2. bryter mot förbud som meddelats enligt artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3821/85.

Ansvar enligt första stycket 1 inträder inte om den oriktiga uppgiften saknat betydelse för frågan om typgodkännande eller om uppgiften i övrigt inte varit ägnad att vilseleda.

3 § Till penningböter döms den som utan lov uppsåtligen avlägsnar plomberingar av färdskrivarutrustning enligt punkt V.4 i bilaga 1 eller punkt V.3 i bilaga 1 B till förordning (EEG) nr 3821/85.

4 § Till penningböter döms den medlem av en fordonsbesättning som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot artikel 5 i förordning (EG) nr 561/2006.

5 § Till penningböter döms den förare som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. artikel 6, 7 första stycket, 8.1–8.6, 12 andra meningen eller 16.2 andra stycket i förordning (EG) nr 561/2006,

2. artikel 3.1, 14.4 a tredje stycket, 15.1–15.3, 15.5, 15.5 a, 15.7, 16.1 andra stycket, 16.2 eller 16.3 första–tredje styckena i förordning (EEG) nr 3821/85,

3. 5 kap. 4 §, eller

4. förbud mot att bruka fordon enligt 4 kap. 5 § andra stycket eller 6 § andra stycket.

Till straff enligt första stycket 2 för brott mot artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 3821/85 skall inte dömas om fordonet är utrustat med färdskrivare i enlighet med 2 kap. 1 §.

6 § Till penningböter döms den arbetsgivare som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot artikel 14.1 eller 16.1 första stycket i förordning (EEG) nr 3821/85.

7 § Till penningböter döms den näringsidkare som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. artikel 10.1, 10.2, 10.4, 10.5 a, 16.2 första stycket eller 16.3 i förordning (EG) nr 561/2006, eller

2. artikel 14.2 i förordning (EEG) nr 3821/85.

8 § Till penningböter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. 5 kap. 5 eller 6 §,

2. 5 kap. 7 § andra stycket i fråga om företagskort eller verkstadskort, eller

3. föreskrifter om förfarandet i de avseenden som regleras i denna förordning som har meddelats med stöd av 10 kap. 5 §.

9 § I de fall som avses i 4 eller 5 § döms även arbetsgivaren till penningböter, om denne uppsåtligen eller av oaktsamhet inte har gjort vad som har ankommit på honom eller henne för att hindra förseelsen. I de fall föraren brutit mot artikel 5, 6, 7 första stycket eller 8.1–8.6 i förordning (EG) nr 561/2006 eller mot artikel 3.1, 14.4 a tredje stycket, 15.1–15.3, 15.5, 15.5 a, 15.7, 16.1 andra stycket, 16.2 eller 16.3 första–tredje stycket i förordning (EEG) nr 3821/85 gäller arbetsgivarens ansvar även om förarens överträdelse av förordningsbestämmelsen har begåtts i en annan medlemsstat eller i ett tredje land.

Vad som sägs i första stycket om arbetsgivare skall i stället gälla annan näringsidkare om brottet har begåtts i dennes transportverksamhet.

10 § Sanktionsavgift ska påföras den förare som har brutit mot artikel 6, 7 första stycket, 8.1–8.6 eller 12 andra meningen i förordningen (EG) nr 561/2006 om överträdelsen har begåtts i en annan medlemsstat i EU, i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz och överträdelsen upptäcks i Sverige. Sanktionsavgift ska inte påföras om en sanktion tidigare har beslutats för överträdelsen.

11 § Ansvar enligt denna förordning inträder inte, om straff kan dömas ut enligt brottsbalken eller enligt lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott.

Sanktionsavgift enligt 10 § ska inte påföras en förare, om straff kan dömas ut enligt denna förordning.

10 kap. Övriga bestämmelser

Hindrande av fortsatt färd

1 § En polisman skall hindra fortsatt färd med ett fordon som sker i strid mot denna förordning eller mot någon föreskrift som har meddelats med stöd av förordningen, om den fortsatta färden skulle medföra en påtaglig fara för trafiksäkerheten eller annars utgöra en väsentlig olägenhet. Till dess att orsaken till en överträdelse har åtgärdats skall en polisman vidare hindra fortsatt färd med ett fordon i fall då förordningen (EG) 561/2006 har överträtts på ett sätt som uppenbart kan utgöra ett hot mot trafiksäkerheten.

Överklagande

*Sanktionsavgift
Prövningsmyndighet*

2 § Frågor om påförande av sanktionsavgift enligt 9 kap. 10 § prövas av Transportstyrelsen.
Avgiften tillfaller staten.

Underrättelser

Avgiftens storlek

3 § En sanktionsavgift ska fastställas till lägst ettusenåttahundra kronor och högst fyratusen kronor.

Om sanktionsavgift ska beslutas gemensamt för flera överträdelser, får det sammanlagda beloppet uppgå till högst tiotusen kronor.

4 § En sanktionsavgift får sättas ned eller efterskänkas om det finns särskilda skäl. Detta får ske såväl i samband med prövning av ärendet om påföring av sanktionsavgift som efter särskild ansökan hos Transportstyrelsen.

Bemyndigande

Förskott

5 § Om den som enligt 9 kap. 10 § ska påföras sanktionsavgift inte har hemvist i Sverige, ska en polisman vid vägkontrollen besluta om förskott för sanktionsavgiften.

Förskottet ska betalas till polismyndigheten.

6 § Om det förskott som anges i 5 § inte betalas i samband med kontrollen, ska polismannen besluta att fordonet eller fordonståget inte får fortsätta färden. En polisman får underlåta att fatta ett sådant beslut, om det finns synnerliga skäl.

Ett beslut enligt första stycket gäller tills förskottet betalats eller, om sanktionsavgift har påförts utan att förskottet har betalats, denna avgift har betalats.

7 § Har beslut om förskott för sanktionsavgift fattats, får sanktionsavgiften inte påföras med ett högre belopp än förskottet.

8 § En polisman beslut om förskott för sanktionsavgift eller om att fordonet eller fordonståget inte får fortsätta färden ska skyndsamt underställas Transportstyrelsens prövning. Transportstyrelsen ska omedelbart pröva om beslutet ska bestå.

Om ett beslut om att fordonet eller fordonståget inte får fortsätta färden gäller enligt 6 §, ska polisen och Transportstyrelsen handlägga ärendet om sanktionsavgift utan dröjsmål. Transportstyrelsen får vid sin handläggning

1. helt eller delvis sätta ned ett förskott som har bestämts för avgiften.
2. upphäva det beslut som gäller enligt 6 §, om det finns synnerliga skäl.

Detsamma gäller även efter det att Transportstyrelsen har fattat beslut i ärendet om sanktionsavgift.

9 § Om det inte påförs någon sanktionsavgift, eller om avgiften sätts ned eller efterskänks, ska det överskjutande beloppet återbetalas.

Betalning av sanktionsavgifter

10 § Sanktionsavgifter ska betalas inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgifter ska betalas till Transportstyrelsen.

11 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Transportstyrelsens beslut enligt 2 kap. 3 § får överklagas hos regeringen.

Följande beslut får inte överklagas:

1. polismyndighetens beslut enligt 5 kap. 9 §,
2. en polismans beslut enligt 5 och 6 §§, och
3. Transportstyrelsens beslut enligt 8 §.

12 § När en domstol dömt en förare som inte har sin hemvist i Sverige för något brott enligt denna förordning, skall en kopia av domen eller beslutet sändas till Transportstyrelsen.

13 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter

1. om det system för riskvärdering som avses i 7 kap. 13 §,
2. om sanktionsavgiftens storlek och grunderna för beräkning av gemensam sanktionsavgift för flera överträdelser, samt
3. om verkställigheten av förordning (EEG) nr 3821/85, förordning (EG) nr 561/2006 och denna förordning.

Föreskrifter om kontroll ska meddelas efter samråd med Rikspolisstyrelsen.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005, då förordningen (1995:521) om behöriga myndigheter, m.m. i fråga om kör- och vilotider samt färdskrivare vid vägtransporter skall upphöra att gälla.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förelägganden som före ikraftträdandet har meddelats med stöd av 12 § förordningen (1995:521) om behöriga myndigheter, m.m. i fråga om kör- och vilotider samt färdskrivare vid vägtransporter.

På regeringens vägnar
ULRICA MESSING
Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)

2005:18 (ändring i 7 kap. 6 §) trädde i kraft den 1 april 2005.

2005:637 (ändring i 2 kap. 1 §) trädde i kraft den 5 augusti 2005.

2006:15 (ändring i 2 kap. 1 §) trädde i kraft den 1 februari 2006.

2007:216 (7 kap. 3-10 §§ betecknas 7 kap. 5-12 §§, ändringar i de nya 7 kap. 6-12 §§ och i 1 kap. 1 §, 2 kap. 2 och 3 §§, 6 kap. 1 §, 7 kap. 2 §, 8 kap. 1-3 §§, 9 kap. 4-7 och 9 §§, 10 kap. 1 och 5 §§ samt införande av 7 kap. 3, 4 och 13 §§) trädde i kraft den 23 maj 2007.

2007:306 (ändring i 7 kap. 7 och 8 §§) trädde i kraft den 19 juni 2007.

2008:55 (ändring i 7 kap. 8 §) trädde i kraft den 1 april 2008.

2008:731 (ändring i 3 kap. 2 §) trädde i kraft den 10 september 2008.

2008:1288 (ändring i 2 kap. 3 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 1-3 §§, 5 kap.1, 7 och 10-12 §§, 7 kap. 2, 6 och 10 §§, 8 kap. 1-3 §§, 10 kap. 2, 4 och 5 §§ samt upphävande av 10 kap. 3 §) trädde i kraft den 1 januari 2009.

2009:918 (ändring i 10 kap. 2 § och upphävande av 3 kap.) trädde i kraft den 10 september 2009.

2009:1102 (ändring i 7 kap. 3, 9 §§ och 9 kap. 4 §) trädde i kraft den 31 december 2009.

2009:1374 (ändring i 9 kap. 5, 10 §§ samt införande av 11 §, 10 kap. 2-5 §§, samt införande av 6-13 §§) trädde i kraft den 1 januari 2010.